

दावेन मध्याह्नाभ्युदयस्य नतर्हन्ता । अथ परेभ्योन्युत्तयो-
 ज्यतकावस्य किञ्च ज्ञा राध्या । सा च ज्ञा मध्यावधिर्भ-
 वति । स च मध्यप्रदेशोऽहोरात्रस्योत्तयवृत्तसंपाते
 भवति । यत उत्तयवृत्तसंपाताभ्यामूर्ध्वमहोरात्रस्यार्धम-
 धोऽर्धम् । यत उत्तयवृत्तवर्धेर्जा राध्या । क्षितिजो-
 त्तयवृत्तवोरनरं परार्धम् । यतवर्धार्धेन वर्जितादुत्तया-
 दुत्तरगोळे, दक्षिणे ठ युतात् । यत उत्तरगोळे क्षितिजादु-
 पर्युत्तयवृत्तं, दक्षिणे ऽधः । तस्मात् कलाद्या ज्ञा रा-
 धिता सा निज्याद्वत्परिचिता । सा च सूर्यतर्हन्ता । अथ
 यदि निज्याद्वत् एतावती तदा युज्याद्वत्ते किञ्चित्यनुपा-
 तेन युज्याद्वत्परिचिता । सा च कलातर्हन्ता” प्रमि० ।
 सि० शि० उक्ते पञ्चाशान्तरवृत्तानामार्धे ४ उपायभेदे च ।
 “यन्मन्वेवविधिना प्रवृत्तिर्वा नतिश्च भवतोऽष्टवृत्तकौ ।
 तौ क्रमाद्विषुवद्वृत्तार्द्धे वेऽथ वा नतवृत्तता ज्ञाः” शि०
 ‘यन्मन्वेव पृथगेववद्वृत्तं’ विध्येत् । तत्र यन्मन्वेयां
 च उत्ततांशास्तोऽन्तांशाः । ये नतास्तौ लब्धांशाः । अथ
 वा विषुवद्दिनात् वेऽर्कस्य नतोत्ततांशास्तोऽष्टवृत्तानां इति
 वृत्तिवृत्तम्” प्रमि० । “उत्ततं यु निगमयन्ते कुजात् वावनं
 युतिविधौ हि तज्जुका । तिर्हन्मन्वेवतोऽष्टवृत्तवृत्तदेको
 न त नरः च लब्धवत्” शि० । “इदमवृत्ते क्षितिजादुपरि
 पृथपर्यन्तं वेऽंशास्त उत्तताः स्वमध्याद्वत्ते नताः ।
 उत्ततांशानां ज्ञा यद्गुः । नतांशव्या दृग्ज्या यद्गुः
 कक्षजविप्राभिह्वनः कार्यः । इदं कुदेवेनोच्छ्रितत्वात् ।
 अयमर्थो पृथग्ज्ञावाधिकारे व्याख्यात एव” प्रमि० ।
 “उदग्दृश्यं याति यथा यथा नरस्तथा तथा स्याद्वत-
 लब्धमवृत्तम् । उदग्दृश्यं पश्यति चोद्वतं क्षितिक-
 टनरे योजनजाः दृष्टांशकाः” शि० शि० ।
 ततः भावे ज्ञ्य चोद्वत न० । तत्र उत्तता स्त्री । त्व
 उद्वतत्व न०, तदुभावे “तदेव नैर्गमिकमुद्वतत्वम्” रघुः
 उत्ततकाल ३० शि० शि० उक्ते ज्ञायातः कावज्ञानसाधने
 प्रक्रियाभेदे “पञ्चवृत्तिप्रक्षिपुष्य षर्गेद्युज्येदकर्णाद्वृत्ति-
 वृत्तवेदां । इरान्यका तद्दृष्टितान्यका या भवन्ति या
 उत्क्रमचापविप्राः । नतास्रवत्ते खुरद्वर्द्धं तैर्हनीकृतं
 चोद्वतकाव एवम्” शि० । “त्रिज्यावर्गः पृथक्त्वेन गुण्यः
 युज्याया इदकर्णस्य च चातेन भाज्यः, यत्फलं लभ्यते
 वेदान्तका । तवेदान्तया दृष्टितया अन्यथा गच्छेत् न-
 शोत्क्रमेव धतुः कार्यं तत्र धतुर्नोदावत्यः कलाद्याव-
 त्कक्षिणु कावेन नतावृत्तोच्चाः तैर्नतावृत्तिभिर्हनीकृता

दिग्दशाद्य उच्यतामवः स्तुः । प्रकारान्तरेण त्वेरा-
शित्वत्वेषोपपत्तिः । यदोष्णस्यायाकर्णेन हादयाक्रुब्धसङ्-
र्भ्यते तदा लिज्जाकर्णेन क इति । अत्र लिज्जाया हा-
दय गुण इदं कर्णो हरः । फलं महाशङ्खुः । अथ तस्य
कृतिकरणार्थमनुपातः । यदि हादयाक्रुब्धोर्विधुत्कर्षः
कर्षकदास्य महाशङ्खोः क इति । पूर्वं लिज्जाया हादय
गुण इदानीं हरः । अतस्तुष्टात्वाद्हादयाक्रुब्धोर्गुणहरयो-
र्नाथे कते इति लिज्जायाः पञ्चकर्णो गुण इदोष्णस्यायाकर्णो
हरः फलमिदंकृतिः । अथेष्टान्वाकरणाया अनुपातः । यदि
द्युज्जया लिज्जा लभ्यते तदिदंकृता किमिति । इदानीं
लिज्जा गुणो द्युज्जा हरः । हरदोषातो हर इति
दुज्जोदकर्षाहतिर्भवति । गुणदोषाते लिज्जावर्गः पञ्च-
कर्षगुणितो भवति । एवं फलमिष्टान्वाका । तया वजि-
ताया अन्वाया यद्वयेषं वा नतव्योत्क्रमज्जा वरवंशा ।
अतस्तस्या धनुस्त्क्रमेण व नतकालः स्यात् । नतकालो
दिवाधीत्युपपत्तिरुच्यतकालः स्यादित्यपपन्नम्”प्रमि०

उद्यतानत न० उद्यतं न तदानतश्च । उद्यनीवस्थानादौ ।
 “वन्धरं तूद्यतानतम्” अमरः ।

उन्नति स्त्री उद्-गम-क्रान् । १ हृद्यो, २ उदये, ३ गच्छमा-
ख्यायाम् तत्र चन्द्रशङ्कोरतिः शि० शि० उक्ता यथा
“मासान्पादे प्रथमेऽथ वेन्दोः शङ्कोरतिर्यद्विषयेऽगम्या ।
तदोदयेऽथ निशि वा प्रसाध्यः शङ्कुर्विधोः स्फोटित-
नाडिकाद्यैः” शि० । “जघ्णादस्या उपरि प्रथमेऽ-
थ वा गुल्फादस्याः प्रागेव यत्किञ्चभीटदिने शशि-
शङ्कोरतिर्ज्ञातमभीटा तस्मिन् दिने मासान्पादौ चोद-
यिकौ चन्द्रकौ स्यौ कार्यौ । प्रथमचरणे त्वत्तकाञ्चिकौ
ततः शङ्कोरतिर्ज्ञेया । निशि वा । एतदुक्तं भवति ।
मासान्पाद उदयकाले शशिशङ्कोरतिः साध्या । प्रथमा
चरणे त्वत्तकाले । अथ वा किमुदयास्तमयमेव । ततोदये
ततोदयात् प्राग्वत्पटीतकाले वा मलाखे तलास्ताड-
परोटाद्यु घटोषु वा शङ्कोरतिः साध्या । तत्र तात्का-
लिकौ चन्द्रकौ स्यौ चन्द्रस्य कटुकाङ्गद्वयाक्षगमोक्त
घटिकादिभिरुदयचरणैः शङ्कुः साध्यः । अस्तीपपतिः ।
चन्द्रस्यार्धादूने शुक्ले तत्कोटी मृक्काकारे मृक्ता । तमे-
काले कतरा मृक्कोरतिर्नैव्यतीति प्रतिपद्यम् । तत्र सु-
कृत्य मृक्काकारतार्धादूने शुक्ले । तत्तार्धादूने नान्यत्
पादे प्रथमे च संभवति । द्वितीयाक्षीवरीरवि चरवती-
र्त्रिज्युग्मादिभिः जघ्णमृक्कोरतिराभीता वा यत्र न वक्ष्य-